

ODUNCU İLE BALIK MASALI

Menşei: Anadolu

Hamamcının suyu yok
Oduncunun baltası yok
Oduncu hamama gider
Kurnasının taşı yok
Handadır handa
Doksan dokuz manda
Hazırlayınca bir sofraya
Yedik doyduk sonunda

Bir varmış, bir yokmuş. Masal dinlemeyi seven çokmuş. Geçmiş zamanlardan birinde, şehirden çok ama çok uzakta, bir ormanın içindeki küçük bir köyde bir oduncu ile hanımı yaşamış. Oduncu her gün, gökyüzü daha aydınlık yüzünü göstermemişken, çilli horoz içli içli esneyip henüz ötmemişken hanımıyla birlikte erkenden kahvaltısını yapar, vakit kaybetmeden hazırlanıp odun toplamak üzere ormana gidermiş.

Bir gün oduncu ormanda yürüye yürüye nehrin kenarına kadar gelmiş. Her zamanki gibi var gücüyle çalışmış, çalışmış. E haliyle de yorulmuş ve acıkmış tabii... Sofra bezini nehir kenarına güzelce sermiş. Heybesinde ne var ne yoksa çıkarıp büyük bir iştahla yemiş—tâ ki bir parça ekmek kalana kadar. Tam heybesini toparlarken gözüne nehirde yüzen balıklar takılmış ve kalan yiyeceği saklamak yerine onlarla paylaşmaya karar vermiş. Küçük parçalara ayırdığı ekmeği suya atarken, o da ne, belinde bağlı duran baltası çözülmesin mi? Siz deyin tıngır mıngır, ben diyeyim paldır küldür seke seke nehre düşmüş balta. Yüzme bilmeyen oduncu, "Eyvaaah... ben şimdi nasıl odun toplayacağım, nasıl geçineceğiz" diye hayıflanmaya başlamış.

Nehirdeki balıklardan biri oduncunun bu haline çok üzülmüş. Düşürdüğü baltasını verip ona yardım etmek istemiş. Gelin görün ki, balıkların insanlarla konuşması yasakmış. O da, balıklar hükümdarından izin almak için, bir ümit yola çıkmış.

Yüzmüş, yüzmüş... Sonunda balıklar ülkesi sarayına varmış. Kapıdaki muhafızları geçerek balıklar hükümdarının huzuruna çıkmış. Oduncuyu, yemeğini balıklarla nasıl paylaştığını, baltasını nasıl düşürdüğünü güzelce anlatmış, ona yardım etmek için izin istemiş. Hepsini dikkatle dinleyen hükümdar düşünüp taşınmış, azıcık da sakalını kaşımış. Sonunda, "Madem oduncu, halkıma iyilik yaptı; karşılıksız bırakmak olmaz. Yalnız bu iyi kalpli adamın dürüstlüğü de ölçmek isterim" demiş ve aklından geçenleri bizim balığa bir bir anlatmış. Bir kereliğe mahsus insanlarla konuşma izni alan balık, heyecanla yola çıkmış.

Oduncu, üzüntülü bir halde nehir kenarındaki taşın üzerinde oturmaya devam ediyormuş. Bir yandan da “Ah baltam, vah baltam! Gitti güzelim baltam” deyip duruyormuş. Bu sırada bizim balık su yüzünde belirivermiş. Ağzında ısı ısı ısıldayan gümüş bir balta tutuyormuş. Oduncu şaşkınlıkla bakakalmış. Balık “Bu mu senin baltan” diye sormuş. Oduncu “Hayır, benim baltam gümüşten değildi. Bu başkasının olmalı” demiş.

Balık tekrar suya dalmış. Kısa bir zaman sonra su yüzüne çıkmış. Bu kez ağzında, parıl parıl parlayan, som altından bir balta varmış. Oduncuya “Peki bu mu senin baltan”

diye sormuş. Oduncu "Bu da benim değil" demiş. "Benim baltam ne altındandı, ne de gümüşten. Tahta saplı, eski, sıradan bir baltaydı işte..."

Oduncunun sözü biter bitmez balık bir daha suya dalmış, bir süre sonra yine yüzeye çıkmış. Bu kez ağzında oduncunun nehre düşürdüğü baltası varmış. Oduncu heyecanla ayağa fırlamış. "İşte! İşte! Bu benim baltam" diye sevinçle bağırmış. Balık baltayı nehir kenarına bırakmış. Oduncu çok mutlu olmuş. Teşekkür edip baltasını almış. Tam gidecekmış ki balık onu durdurup beklemesini söylemiş. Suyu dalmış. Önce gümüşten, sonra da altından baltayı çıkarıp yavaşça kıyıya bırakmış. Oduncu şaşkın şaşkın bir balığa, bir de çıkardığı baltalara bakıyormuş. Balık "Bu baltaları iyi ve dürüst bir insan olduğun için hak ettin. İkisi de artık senin" demiş ve suya dalıp gözden kaybolmuş.

Oduncu evine dönünce altın baltayı satıp parasıyla en iyi bildiği işi yapmış; büyük bir oduncu dükkânı açmış. Gümüş balta mı? Onu da satıp parasını köydeki komşularına dağıtmış. Köyde adeta bayram havası esmiş. Kendisi de hanımıyla bolluk bereket içerisinde yaşayıp gitmiş.

Peki bizim oduncu balıkları unutmuş mu dersiniz? Elbette unutmamış. Kar, yağmur çamur demeden her gün nehir kenarına gitmiş. Yemeğini ömrünün sonuna kadar dostlarıyla paylaşmaya devam etmiş.

Bu masal da burada bitmiş...

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de iyi ve dürüst insanların başına...

Arkadaşlar, aklıma takıldı, acaba yazın karşıma çıkan burunlu balığın adı neydi? Şimdi geç oldu, en iyisi yarın araştırıp öğreneyim. Hadi, hepinize iyi geceler, tatlı rüyalaar...